

**ВИДАВНИЧА, ПРОСВІТНИЦЬКА Й ЗВУКОЗАПИСУЮЧА ДІЯЛЬНІСТЬ
ЙОСИПА ГОШУЛЯКА – ЯСКРАВОГО ПРЕДСТАВНИКА УКРАЇНСЬКОЇ ДІАСПОРИ**

3. Ленеv Ю.А. Воспитательная система высшего военного учебного заведения. Монография. – М.: ВУ МО РФ, 2009. – 193 с.

4. Лучанинова О.П. Виховна система вищого навчального закладу: теоретичний аспект. – Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах: зб. наук. пр./ [редкол.: Т.І. Суцєнко (голов. ред.) та ін.]. – Запоріжжя, 2013. – Вип. 31 (84). – 604 с. – С. 300 – 309.

5. Пономарев А.В. Воспитательная среда

университета: традиции и инновации: монография / А.В. Пономарев [и др.]. – Екатеринбург: Изд-во Урал. ун-та, 2015. – 408 с.

6. Степанов Е.Н. Создание системы воспитания: формы, методы, приёмы // Директор школы. – 2000. – № 2. – С. 19 – 26.

7. Степанов Е.Н. Планирование воспитательного процесса: современные подходы и технологии / Под ред. Е.Н. Степанова. – М.: Центр “Педагогический поиск”, 2011. – 208 с.

Стаття надійшла до редакції 07.02.2017

УДК 78.071.2(477)(092)

Корнель Сятецький, професор, завідувач кафедри народних музичних інструментів та вокалу Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, Заслужений працівник освіти України

**ВИДАВНИЧА, ПРОСВІТНИЦЬКА Й ЗВУКОЗАПИСУЮЧА ДІЯЛЬНІСТЬ
ЙОСИПА ГОШУЛЯКА – ЯСКРАВОГО ПРЕДСТАВНИКА УКРАЇНСЬКОЇ ДІАСПОРИ**

Стаття присвячена висвітленню видавничої, просвітницької й звукозаписуючої діяльності відомого українського оперного та камерного співака Йосипа Гошуляка з Канади. Мистецька постать якого повинна слугувати взірцем творчої самовідданої діяльності для сьгоднішніх і майбутніх поколінь талановитої молоді.

Ключові слова: Йосип Гошуляк, оперний співак, репертуар, фонографічна спадщина, арія, пісня, бас.

Літ. 13.

Корнель Сятецкий, профессор,
заведующий кафедрой народных музыкальных инструментов и вокала
Дрогобычского государственного педагогического университета имени Ивана Франко,
Заслуженный работник образования Украины

**ИЗДАТЕЛЬСКАЯ, ПРОСВЕТИТЕЛЬСКАЯ И ЗВУКОЗАПИСЫВАЮЩАЯ
ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ ИОСИФА ГОШУЛЯКА – ЯРКОГО ПРЕДСТАВИТЕЛЯ
УКРАИНСКОЙ ДИАСПОРЫ**

Статья посвящена раскрытию издательской, просветительской и звукозаписывающей деятельности известного украинского оперного и камерного певца Иосифа Гошуляка из Канады. Художественная личность которого должна служить образцом творческой самоотверженной деятельности для сегодняшних и будущих поколений талантливой молодежи.

Ключевые слова: Иосиф Гошуляк, оперный певец, репертуар, фонографическое наследие, ария, песня, бас.

Kornel Syatetskiy, Professor, Head of the Folk Musical Instruments and Vocals Department
Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University
Honored Worker of Education of Ukraine

**THE PUBLISHING, EDUCATIONAL AND SOUND RECORDING ACTIVITIES OF YOSYP
HOSHULYAK – THE BRIGHT REPRESENTATIVE OF THE UKRAINIAN DIASPORA**

The article is devoted to the publishing, educational and recording activities of the famous Ukrainian opera and chamber singer, Yosyp Hoshulyak, from Canada. His art figure should be a model of the creative selfless activity for the current and future generations of the talented youth.

Keywords: Yosyp Hoshulyak, an opera singer, a repertoire, the phonograph heritage, an aria, a song, bass.

Постановка проблеми. Серед багатьох актуальних проблем сучасного українського музичного мистецтва важливим залишається визначення ступеня спадкоємності мистецьких традицій як регіональних, так і загальнонаціональних у

творчості виконавців і композиторів в Україні та в еміграції. Коли йдеться про співаків – Модеста Менцинського, Олександра Мишугу, Соломію Крушельницьку, Філомену Лопатинську, Марію Сокіл, Ольгу Лепкову, Ореста Руснака, Зєнона Дольницького, Василя Тисяка, Дарію Бандрівську,

Марію Сабат-Свірську, вони, співаючи на сценах Європи, здобували славу не тільки собі, але й відкривали для світу перлини української музичної культури, утверджуючи таким чином українську націю. В українських мистецьких колах Заходу ім'я Йосипа Гошуляка добре знане, а від 1980-х років почало щораз частіше звучати в Україні. Важливо вивчати і привертати увагу до творчих постатей співаків і педагогів діаспори, сприяти введенню до наукового обігу методичних засад їхньої педагогічної спадщини.

Аналіз основних досліджень і публікацій.

Видатні представники української наукової думки в менш сприятливі, чи більш прихильні історичні моменти намагалися зосередити увагу на особистостях наших виконавців, зокрема, співаків. Так з'явилися об'ємні й змістовні томи спогадів чи матеріалів наукових конференцій про С. Крушельницьку, М. Менцинського і О. Мишугу, окремі художньо документальні нариси про Марію Сабат-Свірську пера О. Комаринця, Іванну Синеньку-Іваницьку, авторства С. Білоконя, Мирослава Скала-Старицького, довідники про українських вокалістів авторства Івана Лисенка та ін.

Значну інформативну цінність для пізнання і вивчення творчості знаменитих митців складає також мемуарна література відомих діячів української діаспори, зокрема, диригента Олександра Кошиця, композитора і музикознавця Василя Витвицького, співаків Ірини Маланюк, Володимира Луціва, Михайла Голинського та ін.

Мета статті полягає у визначенні, осмисленні, вивченні та аналізі творчого доробку відомого українського співака Йосипа Гошуляка з позицій цілісної характеристики його видавничої, просвітницької та звукозаписуючої діяльності.

Виклад основного матеріалу. Йосип Гошуляк (1922 – 2015) належить до тих небагатьох виконавців-співаків, які ґрунтовно працювали над збором матеріалів про свою творчість, володіли великим епістолярним архівом та вміли організувати процес підготовки монографічних видань, присвячених своїй творчості.

Перша монографія Й. Гошуляка [1] під філософсько-поетичною назвою “Й свого не цурайтесь” – рядка з віршів одного з улюблених співаком українських поетів Т. Шевченка, одразу наводить на розуміння і призначення українського мистецтва.

Структура книжки цілісна. Вона чітко розмежована на три об'ємні розділи (590 с.): Спогади, Листування і Матеріали. До першого розділу ввійшла цікава праця Мар'яна Дального,

яка окреслює основні віхи творчого життя Й. Гошуляка, а також спогади самого співака, які штрихово розкривають деякі сторінки його життєпису, окремих концертних турне в Америці та в Україні, співпрацю з капелою бандуристів ім. Т. Шевченка, записи платівок та оперну діяльність.

Особливо значущий розділ, який містить публікацію епістолярного архіву співака й зображає широту творчого спілкування митця з відомими представниками української музичної культури як за кордоном, так і в Україні. Серед друкованих листів зустрічаємо змістовну добірку переписки з улюбленим педагогом з духовної семінарії, керівником семінарийного хору в Кулемборзі (Голландія), музикознавцем, професором Мирославом Антоновичем, з якої довідуємось про їхній пам'ятний спільний виступ влітку 1969 року на урочистому посвяченні церкви Св. Софії в Римі, де “Візантійський хор” М. Антоновича і Й. Гошуляка виконали твір “Отче наш” Новохатського. В листі від 14 грудня 1969 року Мирослав Антонович високо оцінив співпрацю свого хору зі співаком Й. Гошуляком у Римі, а також привітав з появою першої платівки: “Особливо припала мені до серця Ваша інтерпретація українських пісень” [1, 234]. Всі ці пісні М. Антонович колись співав сам і захоплений як голосом Й. Гошуляка, так і його виконанням. Завдяки М. Антоновичу перша платівка співака потрапила до фонотеки Музикологічного інституту Утрехтського університету.

З листів М. Антоновича до Й. Гошуляка довідуємось про тріумфальну поїздку “Візантійського хору” Канадою і Америкою у 1975 році, зустрічі двох митців, про святкування 20 та 25-річного ювілею “Візантійського хору”, його музикознавчу працю, музикологічні лекції, участь професора в різноманітних конгресах музикологів в Оксфорді, Нью-Йорку, Зальцбурзі, Утрехті, в свою чергу Й. Гошуляк у листах розповідав про ситуацію як релігійну, так і мистецьку в українських колах в Канаді, проблеми, здобутки і завжди обидва митці вибудовували перспективу щодо спільних концертних виступів.

Не менш цікавим є листування з композиторами, які проживали в діаспорі, як Микола Фоменко, Андрій Гнатишин, Остап Бобикевич, Антін Рудницький, Василь Витвицький, Осип Залеський, Григорій Китастий. Тут проступають тісні контакти стосовно творчого обміну репертуаром, пересилання для виконання нових композицій цих авторів, відомості про їх виконання у різних концертних програмах. Виокремлюється листування з відомими

співаками: Левком Рейнаровичем, Мартою Кокольською, Володимиром Божином, Михайлом Мінським, Теодором Терен-Юськівим, які проливають світло на організацію різноманітних концертних проєктів, постановок оперних вистав, спільні виступи, репертуарні коментарі, розгорнені думки про розвиток і місце українського музичного мистецтва в чужинецькому світі.

Особливо змістовним постає листування зі знайомими музикознавцями, фольклористами – Іваном Лисенком, Григорієм Нудьгою, Павлом Маценком, Романом Савицьким-мол., Валеріаном Ревуцьким, Ярославом Полянським, диригентом Іваном Гамкалом, філологом Марією Гарасевич, де піднімаються масштабні проблеми українського музикознавства, розвитку і занепаду видавництва, обмін новими виданнями, науковими публікаціями.

Цікавим з огляду розвитку бандурного мистецтва як в Україні, так і за кордоном виявилась переписка з відомими бандуристами Богданом Шарком, Григорієм Китастиком, Галиною Менкуш, Іваном Задорожним. Тривале листування з Б. Шарком (Мюнхен, Німеччина) подає інформацію про мистецькі успіхи виконавців, містить широкі філософські роздуми про проблеми діяльності в умовах еміграції музикантів-професіоналів.

До розділу “Матеріали” ввійшли статті відомих музикознавців, виконавців, журналістів, які частково розкривають окремі сторінки артистичного образу співака (публікації Б. Олександрів, М. Гарасевич, Г. Нудьги, Р. Василенка, І. Лисенка, І. Кобрин, О. Ваврик, М. Онуфрив, Л. Рупняк). Про перебування Й. Гошуляка в Україні з концертними виступами, всі перипетії його поїздки та проблеми після повернення до Канади читаємо в статті Богдана Шарка “Друзі в альбом” [13].

Вміщено тут і статті Й. Гошуляка, які висвітлюють сторінки творчого спілкування митця з піаністом і композитором Натаном Шульманом [1, 554 – 557], віолончелісткою Христею Колесою [1, 558–561] та поетом, літературознавцем і приятелем Борисом Грибінським-Олександрівим [1, 561 – 563].

Завершується монографія розділом, який розкриває широту репертуарної палітри співака – від оперних постановок і ролей (25) до концертного переліку, який містить оперні арії українських (7), російських (10), західноєвропейських композиторів (19), романси українських авторів (128), народні думи (6), народні пісні (58), камерні твори російських і західноєвропейських композиторів, а також дискографію.

Про працю Й. Гошуляка музикознавець і

бібліограф Р. Савицький-мол. висловився так, “Його свого не цурайтесь” – нагадає совість співака, закріплену шевченківською мудрістю” [9, 191].

Наступною важливою працею Й. Гошуляка в галузі видавничої справи стала книжка “Пісні, думи та романси з репертуару Йосипа Гошуляка”, яка побачила світ у тернопільському видавництві “Джура” 1999 року [7]. Складається вона з двох частин. У першій – вміщено 45 текстів з мелодіями українських народних та авторських пісень з репертуару співака в його ж вокально-образній інтерпретації. Це твори Д. Бортнянського, М. Лисенка, С. Людкевича, В. Барвінського, Д. Січинського, Г. Китастого, Д. Задора, М. Фоменка, А. Гнатишина, М. Дремлюги. До цієї книжки залучено й шість дум: “Із-за Чорного моря” на слова невідомого автора з музикою М. Гайворонського; дума із поеми “Сліпий” (“Невольник”) – слова Т. Шевченка, музика Ф. Глушка; Дума про козака-бандуриста – слова О. Чужбинського, мелодія Г. Хоткевича, аранжування Ф. Глушка; Дума про трьох братів Самарських і Дума “Плач невольників” – слова й музика народні; Дума про матір Україну (або про Б. Хмельницького) – вільна обробка Г. Китастого на слова А. Малишка, музика С. Потоцького.

У другій частині книжки подано добірку рецензій та відгуків на збірник спогадів та матеріалів Й. Гошуляка “Його свого не цурайтесь” авторства М. Онуфрив, М. Загайкевич, Л. Яросевич, І. Лисенка, О. Ваврик, Р. Савицького-мол., П. Медведика та ін.

Ще одна праця Й. Гошуляка “Миті життя. Фотоальбом”, присвячена пам’яті батьків, побачила світ у 2002 році [3]. Це ілюстрована розповідь про життєвий шлях оперного та концертного співака з Канади. Світліни, які відображають дитинство, воєнні дороги, навчання в семінарії, шляхи до оперної сцени, незабутні зустрічі з видатними особистостями, фото співака у різних оперних ролях, миті перебування в Україні, афіші оперних постановок, концертних програм та дисків. Все це творить неповторну палітру творчого життя видатного співака.

Нове видання про творчість Й. Гошуляка “Орав свій переліг. Йосип Гошуляк: від маминої пісні до вершин вокалістики” [6] в упорядкуванні М. Онуфрив з’явилось 2012 року і у своїй структурі містить 11 розділів і значний покажчик імен. Розпочинається книжка цікавим дослідженням Й. Гошуляка “Рятуймо українську музичну культуру!”. Сюди ввійшли ґрунтовні публікації упорядника Марти Онуфрив “До мистецтва крізь призму людських відносин” і відомого диригента Івана Гамкала “Йосип Гошуляк – володар унікального голосу (до 85-річчя співака)”.

Четвертий розділ містить 38 аналітичних статей про здобутки і внесок співака в розвиток світового й українського музичного мистецтва. Наступний розділ “У творчому зростанні” – це рецензії й відгуки на виступи Й. Гошуляка в Канаді, в радіо- і телепередачах, гастролі у різних країнах, виступи в Україні, вшанування 80-річчя співака в Дрогобичі (за участі виконавця у 2002 році). Цікавими є розділи: “З-під авторського пера Йосипа Гошуляка” з його розвідками про відомих українських музикантів, “Репертуар Й. Гошуляка. Дискографія”, “Дружнє багатоголосся” – листування з 49 адресатами, “Йосип Гошуляк у музичній критиці, і не тільки”, “Матеріали на відзначення” – цей розділ проливає світло на клопотання про присвоєння співакові почесних звань в Україні і розділ “Біографічні довідки” представляє короткі й вичерпні відомості про авторів публікацій у книжці, колег, побратимів, близьких співака. Як зазначила упорядник видання М. Онуфрив ця книжка “вміщає, зокрема, багато фактичного матеріалу, який, гадаю, стане в пригоді не тільки сучасникам, а й багатьом нашим нащадкам” [6, 11].

У 2014 році побачило світ нове видання “Свою Україну любіть. Йосип Гошуляк: до тебе в пісні лину, рідний краю” [10], під час презентацій якого в Україні (Київ, Львів, Чортків, Дрогобич, Івано-Франківськ) у травні 2015 року перестало битись серце патріота України, видатного співака, культурного діяча Йосипа Гошуляка. Автор-упорядник видання М. Онуфрив наголосила, що “третья з черги епістолярна і водночас завершальна книга про видатного українсько-канадського співака Й. Гошуляка” містить “багато різного тематичного матеріалу”, щоб репрезентувати “безмірну любов Й. Гошуляка до Батьківщини, його жертвне служіння українській музичній культурі, конвертування в Україні, презентації книг, нотного збірника, фотоальбому в багатьох містах рідного краю. І не тільки” [10, 9].

Широка оперно-виконавська і концертна діяльність співака спонукала до різноманіття і чималої кількості композицій різних стилів і епох. Дискографія співака Йосипа Гошуляка налічує три платівки, дві аудіокасети і п’ять компактдисків. І, звичайно, провідне місце займає довгограйна платівка “Йосип Гошуляк – українська клясика”, випущена в Торонто фірмою RCA в 1967 році. Символічно, що у своєму першому записі співак застосовує лише твори українських композиторів. Як зазначив музикознавець П. Маценко, “для українців ця платівка – історична пам’ятка” [4]. Підзаголовок альбому звертає слухача до дорогої серцю України: “Тебе в пісні бачу, рідний краю”.

Тут в супроводі піаніста Лео Баркіна записано одинадцять творів українських композиторів: М. Лисенка “Безмежне поле” (сл. І. Франка), “Моліться братія, моліться” і “Ой Дніпре мій, Дніпре” (сл. Т. Шевченка), “Пісня Тараса” (сл. М. Старицького), “Човен” (сл. Є. Гребінки); Я. Степового – “Човен”, “Степ” (сл. М. Чернявського); В. Барвінського – “Ой поля, ви поля” (сл. О. Кониського), “Псалом Давида 94” (обр. тексту П. Куліша); К. Стеценка – “Кряче ворон” (сл. Є. Кротевича); М. Гайворонського – “Дума” (сл. народні). Альбом виданий з нагоди 100-річчя державності Канади і 75-річчя українського поселення у цій країні й містить цікаві додатки – друквані тексти пісень, відомості про композиторів українською, англійською та французькою мовами.

Платівка мала прекрасні відгуки і стала подією в музичному житті українців у світі: “Видання високомистецьке не лише добром музичних творів, але в такій же мірі виконанням оперним співаком, басом Йосипом Гошуляком. Виконання цих творів – на найвищому рівні, технічно досконале, у супроводі справжнього майстра фортепіано Лео Баркіна... Нарешті українець і чужинець зможуть почути музику, що нас робить гордими з себе, а чужинців змушує визнати нас музично розвиненою нацією” [12].

Наступним став альбом “Басові арії та монологи” записаний фірмою “Бут Рекордс Інк” в 1976 році. Слід наголосити, що і тут співак, поряд із речитативами і аріями з трьох опер Дж. Верді (“Набукко”, “Сіцилійська вечірня”, “Дон Карлос”), арією з опери “Садко” М. Римського-Корсакова рекордував українську народну пісню в обробці М. Фоменка, а також чудовий мало виконуваний твір – поему-монолог “Чернець” М. Вериківського до слів Т. Шевченка. Виконання чутливо супроводжував Канадський симфонічний оркестр під орудою Ернесто Барбіні.

Третя платівка вокальних творів Й. Гошуляка, яка побачила світ у 1982 році, містить композиції українських авторів до поезії Т. Шевченка і з’явилась під назвою “Тарас Шевченко – великий бард в пісні”. Особливої уваги заслуговує запис семи Лисенкових композицій, серед яких “Гетьмани, гетьмани”, “Рева та стогне Дніпр широкий”, “Минають дні”, “Косар”, “Мені однаково”, “Доля”, “Ой Дніпре мій, Дніпре”.

Як зазначає О. Німилович: “Слухаючи у виконанні Й. Гошуляка “Ой Дніпре мій, Дніпре”, неначе відчувається сміливий шум повноводної ріки, як символу могутності українського народу – з таким проникненням і емоційною силою співак розкриває зміст Шевченкової поезії, а інтерпретація солоспіву наближає його до яскравої

оперної арії. Справжнім шедевром є солоспіви “Свято в Чигирині” у виконанні Й. Гошуляка, який вирізняється патетикою звучання. Співак особливо тонко зумів передати задум композитора і відчувати раптові зміни настроїв, а чітка дикція підсилює заряд енергії і великого змістового узагальнення” [5, 236].

До платівки ввійшли також солоспіви: “І золотої, й дорогої” Д. Січинського, “Давно те минуло” А. Кос-Анатольського, “За байраком байрак” С. Людкевича і три вокальні композиції О. Бобикевича – “Думи мої”, “І небо невмите”, “Марія”. Довершеного звучання натхненному співу Йосипа Гошуляка додає майстерний супровід піаністки Тетяни Ткаченко.

Згодом Й. Гошуляк здійснив перезапис (1999) двох платівок “Басові арії та монологи” і “Тарас Шевченко в слові та пісні” на компакт диски, які розійшлися між шанувальниками творчості маестро у світі. Вже у жовтні 1999 року відбулась презентація цих альбомів у Тернополі, Дрогобичі, Чорткові, Львові та Києві у присутності славного співака.

Відомий музикознавець Роман Савицький-мол. (1938 – 2014), пишучи про записи Й. Гошуляка наголошував, що у творах М. Лисенка до поезій Т. Шевченка “...Йосип Гошуляк, безсумнівно, почуватись як на власному ґрунті, тут його музичне трактування співзвучне задумові композитора. Іншими словами, твори композитора Лисенка настільки близькі співакові, що тепер, більш ніж коли-небудь, відчувається їхня духовна близькість” [7, 164].

Про значення дискографії Й. Гошуляка в освітньому процесі України неодноразово писала музикознавець Л. Яросевич, яка часто використовувала записи у своїх лекційних курсах історії української музики у Львівській консерваторії ім. М. Лисенка. У своїх листах до маестро Гошуляка Л. Яросевич писала, що використовує інтерпретації співака у виступах у різноманітних конференціях (на засіданнях музикознавчої комісії НТШ, на наукових форумах у Перемишлі), “плануємо, щоб студенти виконували Шевченківські солоспіви з Вашого репертуару, з відповідним коментарем і показом цього ... альбому – “Українська класика – II” [6, 744].

У публікаціях письменника і журналіста з Канади Мар’яна Дального і музикознавця, голови Дрогобицької організації Національної спілки композиторів України Володимира Грабовського [2] неодноразово наголошувалось, що незважаючи на унікальний внесок Й. Гошуляка в розвиток української музичної культури, популяризацію у світі української пісні і класики,

публіцистичну діяльність й інші досягнення співака, він не відзначений почесними званнями. Зокрема, в 2002 році Лауреат Національної премії ім. Т. Шевченка, поет Іван Гнатюк і голова Дрогобицької організації Національної спілки композиторів України Володимир Грабовський в листі до видатних представників українського мистецтва – Михайла Головащенко, Лесі Дичко, Івана Гамкала, Михайла Степаненка (які й підтримували Й. Гошуляка всіма можливими для них засобами) звернулися з проханням поширити славу співака в Україні, присвоївши почесне звання Народного артиста. Минали роки, а давно заслужене офіційне визнання на рідній землі губилося у владних лабіринтах. Втім, нагорода все ж знайшла свого героя і 25 травня 2008 року Указом Президента України Віктора Ющенка відомому оперному та камерному співаку Йосипові Гошулякові було присвоєно звання Заслуженого артиста України за вагомий особистий внесок у розвиток українсько-канадських відносин та активну діяльність у гуманітарній сфері [11].

Висновки. Звертаючись до видавничої і мемуарної спадщини Й. Гошуляка, зазначимо, що у своїх окремих публікаціях митець відверто ставить питання про проблеми функціонування мистецьких інституцій в середовищі української діаспори, діяльність українських громадських і культурно-просвітніх товариств за кордоном у справі не лише збереження, але й пропаганди професійного, політично незаангажованого національного мистецтва, де немає місця дилетантству і профанації. Через таку тверду професійну позицію співак неодноразово зазнавав критики, а навіть і бойкоту своїх творчих задумів. Його звукозаписуюча праця стала цінним внеском до фонографічної скарбниці України, зафіксувавши перлини світової і української музики у довершеному виконанні, а мистецька постать Й. Гошуляка – це зразок подвижницького життя і служіння ідеалам краси, добра та істини, мистецтву й Україні.

1. Гошуляк Й. *Йй свого не цурайтесь: Спогади, листування, матеріали / Йосип Гошуляк.* – Львів: Каменярь, 1995. – 590 с.

2. Грабовський В. *Космогонія українського співу (до 80-річчя Йосипа Гошуляка) / Володимир Грабовський // Міст (Торонто).* – 2004. – Ч. 25. – 1 липня.

3. *Йосип Гошуляк. Миті життя / Упор. М. Онуфрив.* – Тернопіль: Джура, 2002. – С. 63.

4. Маценко П. *Альбом пісень – Йосип Гошуляк / Павло Маценко // Вісті.* – 1967. – № 4.

5. Німілович О. *Тарас Шевченко у творчості*

ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТНІХ АКТОРІВ КІНО

співака Й. Гошуляка / Олександра Німилович // *Орав свій переліг. Йосип Гошуляк: від маминої пісні до вершин вокалістики / Упор. М. Онуфрив.* – К.: Видавничий дім “Києво-Могилянська академія”, 2012. – С. 231 – 237.

6. *Орав свій переліг. Йосип Гошуляк: від маминої пісні до вершин вокалістики / Упор. М. Онуфрив.* – К.: Видавничий дім “Києво-Могилянська академія”, 2012. – 911 с.

7. *Пісні, думи та романси з репертуару Йосипа Гошуляка.* – Тернопіль: ДЖУРА, 1999. – 235 с.

8. Савицький Р.-мол. Йосип Гошуляк на платівках / Роман Савицький-мол. // *Гошуляк Й. Його не цурайтесь: Спогади, листування, матеріали.* – Львів: Каменяр, 1995. – С. 163 – 164.

9. Савицький Р.-мол. Чаші заслуженої блиск /

Роман Савицький-мол. // *Гошуляк Й. Його не цурайтесь: Спогади, листування, матеріали.* – Львів: Каменяр, 1995. – С. 190 – 191.

10. *Свою Україну любіть. Йосип Гошуляк: до тебе в пісні лину, рідний краю / Упорядник Марта Онуфрив.* – К.: Вид. дім “Києво-Могилянська академія”, 2014.

11. Співаку Йосипові Гошулякові присвоєно звання Заслуженого артиста України // *Міст (Торонто).* – 2008. – № 23. – 5 червня. – С. 4.

12. Хмурович О. Українська музична класика у виконанні Йосипа Гошуляка / О. Хмурович // *Гомін України (Торонто).* – 1968. – 4 травня.

13. Шарко Б. Другові в альбом (З приводу минулорічного перебування співака Й. Гошуляка в Україні) / Богдан Шарко // *Гошуляк Й. Його не цурайтесь: Спогади, листування, матеріали.* – Львів: Каменяр, 1995. – С. 564 – 566.

Стаття надійшла до редакції 07.02.2017

УДК 378.015.31:791 – 057.87

Ірина Гавран, кандидат педагогічних наук,
старший викладач кафедри акторів кіно факультету кіно і телебачення
Київського національного університету культури і мистецтв

ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТНІХ АКТОРІВ КІНО

У статті розглядається питання формування творчої особистості акторів кіно. Розкрито значення означеного феномена у підготовці майбутніх фахівців творчої спеціалізації до подальшої мистецької діяльності у сфері кіно, телемистецтва. Акцентується увага важливості творчого процесу спрямованого на самовдосконалення особистості як однієї з основ досягнення вершин творчого потенціалу.

Ключові слова: творчість, актор кіно, творча особистість, майбутній фахівець, мистецтво, самовдосконалення.
Літ. 6.

Ірина Гавран, кандидат педагогических наук,
старший преподаватель кафедры актеров кино факультета кино и телевидения
Киевского национального университета культуры и искусств

ФОРМИРОВАНИЕ ТВОРЧЕСКОЙ ЛИЧНОСТИ БУДУЩИХ АКТЕРОВ КИНО

В статье рассматривается формирования творческой личности актеров кино. Раскрыто терминологическое значение представленного феномена для подготовки будущих профессионалов к дальнейшей творческой деятельности в сфере кино, телеиндустрии. Подчеркивается важность творческого процесса, направленного на самоусовершенствование личности как одной из основ достижения вершины творческого потенциала.

Ключевые слова: творчество, актер кино, творческая личность, будущий специалист, искусство, самоусовершенствование.

**Iryna Havran, Ph.D. (Pedagogy), Senior Lecturer of the Film Actors Department
Faculty of Film and Television
Kyiv National University of Culture and Arts**

THE FORMATION OF THE CREATIVE PERSONALITY OF FUTURE FILM ACTORS

The article discusses the formation of the creative personality of the Screen Actors. The author discloses the meaning of the appointed phenomenon in the preparation of the future professionals to the further creative activity in the cinema industry, and TV industry. The author stresses on the importance of the creative process, aimed at self-improvement of the person as a basis for reaching the top of their creative potential.

Keywords: the creativity, a movie actor, a creative person, a future specialist, an art, a self-improvement.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Зміни соціально-економічних основ розвитку української держави і суспільства супроводжуються процесами модернізації системи освіти в цілому, до стратегічних завдань якої належить формування